

vægede dem til at sige: fremsæt denne Lov til Forlængelse, thi vi maa staa udrustede ved Hjælp ogsaa af en saadan Bestemmelse, den Dag helt nye Svingninger og Forhold indtræder paa vort Pengemarked. Nu at sige: Huslejen er steget, Folk har Penge nok, lad bare Prioritetsobligationerne blive sagt op, Folk har Penge nok til at indfri deres Pantegæld med, lad der blot løbe store Omkostninger paa ved Kurstab, lad kun dem, som har sagt Pengene op, anvende ogsaa disse Kapitaler til Spekulation, alt er jo saa roligt og fredeligt, vi lever i en yndig Skov, hvor ingen Røvere er — det er virkelig en Betragtning, vi nødig skulde lægge til Grund for Lovgivningen paa dette Omraade, og jeg maa meget stærkt advare derimod. Naar der bliver nedsat Udvalg om denne Sag, skal jeg naturligvis give Møde i dette Udvalg, men jeg kan ikke nære nogen Forventning om, at en Forhandling med Udvalget kan føre til et Resultat, der paa væsentlig Maade forandrer det, jeg her har maattet fremsætte.

Hartz: I Tilslutning til de Udtalelser, der faldt fra det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen), vil jeg gerne udtale, at ogsaa jeg har gjort Erfaringer paa dette Omraade, hvad Landbruget angaar. Oppe i Nordjylland er der sket mange og store Omprioriteringer i indeværende Aar. Som Formand for Vurderingsraadet deroppe har jeg faaet Opfordring til at udstede Masser af Attester om Ejendomsskyldansættelse, og derigennem ved jeg, at der er gjort mange Omprioriteringer. Jeg har ogsaa talt med Mænd indenfor Kreditforeningsinstitutioner, som har bestyret mig i denne Opfattelse.

Niels Rasmussen: Jeg vil dog tillade mig overfor den højtærede Justitsminister at hævde, at mine Udtalelser er ikke dikterede af Kortsynethed, som Ministeren mente. Jeg hører ingenlunde til Sangvinikerne. Nej, mine Udtalelser støtter jeg paa de faktisk foreliggende Forhold. Om de urolige Forhold, hvorunder vi lever, skal jeg ikke udtale mig nærmere, for det betragter jeg som en Selvfølge, at vi lever under urolige Forhold, men det har i og for sig ikke direkte Berøring med dette Forhold, ikke i den Forstand, som den højtærede Minister vil holde for. Grunden til, at jeg mener, man nu kan gaa til en lempelig Afvikling af denne Lov, er den, at der er den store Forskel paa den Tid,

vi nu lever i, og den Tid, da Loven blev givet, at der nu er saa stor Pengerigelighed til Stede, at til Trods for, at der intet Aar i Kreditforeningernes Historie er udstedt saa stor en Masse Kasseobligationer som i indeværende Aar, har dog Aftrakket paa Markedet været saa stort, at der ikke ligger noget Materiale ophobet til Salg, men at Obligationerne praktisk set alle er gaaet ud. Jeg kan tale lidt med derom af Erfaring, thi jeg har i den Institution, jeg har noget med at gøre, ikke oplevet noget Aar, hvor saa mange Kasseobligationer er blevet noteret paa Navn som i Aar. Det betyder, at disse Kasseobligationer er gaaet ud af Markedet over paa faste Hænder, idet de er henlagte til Rentebæring. Det samme siger andre indenfor andre lignende Institutioner. Paa Grund af Pengerigeligheden har Markedet været i Stand til at absorbere det mægtige Udbud af Kasseobligationer nu, men det var Markedet ikke for 1¹/₂ Aar siden. Det er en stor Forskel. Og netop for saa vidt som man er bange for den Uro, der eksisterer, og den Usikkerhed, Fremtiden kan bære i sit Skød, er det mere end tilraadeligt, at Grundejerne sørger for at faa deres Prioriteter omsat i faste uopsigelige Prioriteter fremfor at gaa videre med opsigelige Prioriteter, thi i det uendelige kan man ikke blive ved at tage Retten fra Pantekreditorerne, fordi, som jeg før anførte, der er ogsaa Folk der, som vil lide Skade derved, meget mere, end hvis vi nu opmuntrede Grundejerne til successive at faa deres private Laan opsagt og faa Laan af offentlige Midler. Saadan ligger Forholdet.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vil blot gerne tillade mig at minde det høje Ting om, at da vi i Gaar behandlede Huslejeloven, sagde det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmussen) under sin Fremstilling af Huslejelovens Vilkaar, at den ganske automatisk vilde blive forlænget ved Moratorielovens Forlængelse. Det er mig bekendt, at Landstingets Udvalg i Dag har besluttet ikke at fremme Huslejelovens Revision før Jul, hvad jeg i al Almindelighed vel forstaar — at man ogsaa har undladt at ville fremme nogle enkelte Bestemmelser, er en anden Sag. Selve Lovens Revision vil altsaa ikke blive fremmet før Jul, og i det Øjeblik man nu rejser Vanskeligheder overfor Moratorielovens Forlængelse, vil det trække hele Huslejeloven med sig, og baade den og Tillæget til den vil bortfalde i samme Øjeblik. Moratorieloven ikke bliver for-